

правові засади і механізм бюджетного регулювання в Україні. На основі глибокого аналізу встановити рівні соціально-економічного розвитку територій і на цій базі визначити обсяги фінансових ресурсів, необхідних для бюджетного вирівнювання [3].

Щодо покращення бюджетного контролю, потрібно здійснити ряд наступних заходів:

- створити єдине правове поле для розвитку системи державного внутрішнього фінансового контролю як складової частини державного управління та внесення відповідних змін до законодавства;
- реформувати та підтримувати на належному рівні податкову та митну політику для підвищення фіскальної ефективності податків, підтримки вітчизняних виробників і забезпечення інтеграції країни у світове співтовариство;
- удосконалити систему управління державним боргом з метою стабілізації бюджетів усіх рівнів і залучення необхідних ресурсів для розвитку економіки;
- створити інституції, що гарантуватимуть розвиток національної системи державного внутрішнього фінансового контролю;
- забезпечити умови для результативного функціонування системи внутрішнього контролю в органах державного й комунального секторів.

Також, як свідчить досвід зарубіжних країн з розвиненими ринковими відносинами, відкритість і гласність бюджетного процесу позитивно впливає на бюджетний менеджмент у цілому і на контролюючі органи зокрема. Покращити функцію контролю, на мою думку, можна у першу чергу за рахунок налаштування оперативного інформування про залишки коштів на рахунках органів казначейства, фінансових органів інших розпорядників бюджетних коштів для цільового призначення. Крім того, варто інформувати громадськість про результати проведених ревізій щодо використання бюджетних коштів через засоби масової інформації [2].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Жибер Т.В. Удосконалення процесу бюджетування в Україні / Жибер Т.В. // *Фінанси України*. – 2009. – № 8. – С. 76-81
2. Кириленко О. Актуальні проблеми модернізації державних фінансів України / Кириленко О. // *Вісник економічної науки*. – 2008. – № 1. – С. 46-50.
3. Кудряшов В. Стан державних фінансів та напрями їх оздоровлення / В. Кудряшов // *Економіка України*. – 2011. – № 3. – С. 14-26.
4. Даниленко А.І. Проблеми фінансової політики України й розвитку фінансово-монетарних важелів / Даниленко А.І. // *Фінанси України*. – 2007. – № 9. – С. 51-58.

Кисилиця Мар'ян Романович, магістрант 1 курсу,
Фурса Тетяна Петрівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Широкомасштабні реформи освіти в Україні, що відбуваються в останні роки, породжуються соціально-економічними та соціокультурними змінами і є

неодмінним фактором розвитку цивілізованого суспільства. Вони привели до змін відносин і форм власності, що грають важливу роль у формуванні внутрішніх джерел і стимулів розвитку освіти та його фінансування у визначенні його дієвості і спрямованості.

Ринкові умови економіки сьогодення та із властивими їм процесами саморегулювання в ціноутворенні, конкуренції, свободи прийняття рішень учасниками економічних процесів, розвитку ринкової інфраструктури і банківсько-фінансової системи передбачає зміну економічних механізмів в соціальній та бюджетній сфері, в тому числі й в освіті.

Закономірним наслідком стали довгострокова концепція та стратегія розвитку системи освіти в Україні, засновані на нових принципах і механізмах взаємодії компонентів соціальної та економічної ефективності, які постійно зазнають вдосконалення.

У той же час стають очевидними відчутні побічні ефекти, які мають ринкові регулювання діяльності в сфері освіти. Як показує досвід ці реформим здатні в короткі терміни привести до розшарування суспільства, посилення соціальної напруженості і втрат людського та фінансового капіталу.

У забезпеченні ефективності функціонування місцевого самоврядування питання фінансового забезпечення освіти, незважаючи на всю його важливість, як правило, вторинне. Первинним є розмежування повноважень у частині фінансового забезпечення окремих видів благ і послуг, тобто видатків, що мають здійснюватися з місцевих бюджетів узагалі і кожної їхньої ланки зокрема. Здійснення видатків місцевих бюджетів є основним фінансовим інструментом виконання органами місцевого самоврядування своїх повноважень [1].

До факторів, які визначають особливості фінансування національних освітніх закладів слід віднести такі: організаційно-правова форма управління та форма власності, рівень ВВП, розміри доходів населення, податкове законодавство, спосіб формування державного бюджету, обсяги державного замовлення на підготовку фахівців, тип і рівень акредитації ВНЗ, попит на освітні послуги, обсяги прийому студентів-контрактників, спонсорської допомоги, рівень конкурентоспроможності ВНЗ [2].

Освітня галузь – головне джерело економічного зростання. Україна ратифікувала угоду про асоціацію з ЄС, який має свою стратегію розвитку «Європа – 2020», де пріоритетним є розумне зростання. Та фінансування освіти України далеке від фінансування в країнах світу, які роблять значні інвестиції у розвиток своїх освітніх систем: Норвегія і Данія – 8,3% ВВП, США – 5,7%, Індія – 3,5%, навіть Росія – 5,8% ВВП [3].

Економія на освітній галузі, призведе до зниження її конкурентоспроможності та перетворення української освіти в сировинний придаток інших країн. Якщо Україна прагне стати постіндустріальною країною, розвивати інноваційну економіку і продавати на світових ринках інтелектуальні продукти, то потрібно сприяти розвитку освіти і науки, освіти як економічного ресурсу. Це буде новий вектор нашого економічного розвитку – освітній. Високий рівень інноваційної здатності країни – умова і узагальнена

характеристика конкурентоспроможності країни. У світі йде гостра конкуренція за людей із новаторськими якостями. Наша освітня система покликана виховувати людей інноваційного складу – в цьому суть сучасної освіти.

Основні напрямки реформування вітчизняної освіти в цілому та механізмів її фінансування передбачає перехід від системи державного замовлення до сучасних методів державного фінансування початкової освіти та трансформації системи бюджетного фінансування вищої освіти на основі конкурсного підходу системи оцінювання якості діяльності ЗВО; концентрацію фінансових ресурсів держави у провідних галузевих університетських центрах; запровадження регулярних діагностик ринку праці з метою раціонального використання бюджетних коштів на освіту. Успішна реалізація цих завдань дозволить не лише підвищити ефективність державних витрат на освіту без суттєвого збільшення їх частки в бюджетах усіх рівнів дотримуючись загальносвітовим тенденціям.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андреева О. *Отличительные черты, определяющие конкурентоспособность ВУЗов* // [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.megaport-nn.ru/content/articles/19157/>
2. Лошенко І. *Інструменти формування конкурентоспроможності ВНЗ* // І.Р. Лошенко, А.Іванченко // І. Лошенко / *Матеріали наук. конф.* // [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://intkonf.org/ktn-loshenyuk-irivanchenko-a-instrumenti-formuvannya-konkurento-spromozhnosti-vnz/>.
3. Шашикевич О. Л. *Удосконалення фінансового механізму вищої освіти* / О. Л. Шашикевич // *Теорія і практика ринкових перетворень: економічний та соціальний контекст* : зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф., (м. Вінниця, 20–22 берез. 2008 р.). Т. III. / відп. ред. С. І. Юрій. – Вінниця : ВІЕ ТНЕУ, 2008. – С. 123–127)

Худайназаров Базаргелді, магістрант I курсу,
Ляхович Галина Іванівна, к.н.д.у., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ У СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ

Сучасна економіка не може існувати без ефективної фінансової системи, яка визначається як «сукупність і взаємозв'язок урегульованих фінансово-правовими нормами різних груп фінансових правовідносин (фінансових інституцій), за допомогою яких відбувається формування, обіг та використання централізованих і децентралізованих фондів коштів на фінансових ринках» [1, с. 13]. Аналітики називають фінансову систему одним з найважливіших творінь сучасного суспільства і характеризують як інтегровану частину економічної системи, а отже – значну частину соціальної системи (рис. 1).

Як інтегрована частина глобальної економічної системи, фінансова система визначає вартість та кількість коштів, наявних в обігу. Вона створює механізм руху коштів між різними суб'єктами господарювання, такими як домогосподарства, комерційний сектор, уряди та фінансові установи тощо.